استفتائات سعی

استفتائات سعی

س۹۱- ولیّ کودک ممیز او را برای سعی می برد ؛ کودک در کالسکه و خواب است ؛ آیا لازم است ابتدای سعی او را برای نیت بیدار کند؟ اگر در آغاز بیدار باشد و در بین راه خواب برود چه حکمی دارد؟

ج: باید برای نیت از ابتدا تا پایان سعی بیدار باشد ؛ البتّه در صورت توان باید خودش سعی کند و سعی دادن او صحیح نیست.

س۹۲- در سعی بین صفا و مروه، عدّه ی زیادی کنار کوه صفا و مروه تجمّع می کنند، به گونه ای که موجب دشواری حرکت سعی کنندگان می شود. آیا کسی که سعی انجام می دهد، باید در هر دور دقیقاً به کوه برسد، یا رسیدن به ابتدای سرازیری ـ محلّ شروع سعی افراد ناتوان ـ کفایت می کند؟

ج: بالا رفتن به سوی کوه به اندازه ای که «رسیدن به کوه» و «پیمودن فاصله ی بین دو کوه» بر آن صدق کند، کافی است.

س۹۳- با توسعه ای که در مَسعی (محل سعی) به وجود آمده تمام مکان قبلی برای سعی از یک طرف قرار داده شده و سعی طرف دیگر باید در مقدار توسعه یافته انجام شود. حال اگر شخصی احراز نکند مقدار توسعه یافته بین دو کوه است و احتمال دهد از بین دو کوه یا یکی از آنها خارج است، وظیفه اش چیست؟

ج: سعی در آن صحیح و مُجزی است.

س۹۴- سعی در طبقه ی فوقانی که بالاتر از دو کوه فعلی است برای کسانی که سعی در طبقه ی همکف برایشان امکان ندارد مثل معلولین و جانبازان چه حکمی دارد؟

ج: سعی در مسیری که بالاتر از صفا و مروه است مجزی نیست ؛ کسی که از سعی در زیر زمین یا همکف، حتّی با ویلچر و مانند آن، عاجز است باید نایب بگیرد.

س۹۵- کسی که بعد از سعی متوجّه می شود در نماز طواف، قرائت را که با اعتقاد به صحّت خوانده است، اشتباه خوانده است، چه حکمی دارد؟

ج: با توجّه به اینکه اشتباه در قرائت عمدی نبوده است، عمل صحیح است و تکلیفی ندارد.

س۹۶- کسی که به دلیل جهل به حکم یا فراموشی، چهارده دور سعی انجام دهد، چه حکمی دارد؟

ج: اگر از ابتدا قصد داشته است هفت دور سعی کند صحیح است.